

ლილი მოგვების ლაგარია

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის

საგარეო უწყების განცხადება

ფინანსთა სახალხო კომისიის განცხადება

4-8

ფინანსთა სახალხო კომისიის განცხადება

შეადგენს ისტორიული ცნობები ხე-
რამათა შესახებ, რომელთა მიხედვით
დაცვა, შესაძლებელი ხდება გსცნობ
პოეტის მიერ ნაწარმოების დაწერის
დროს terminus ante diem non
—1196 წელს, ხოლო post diem
non—1906 წელს. ყველაზე ძლიერი
ხეარაზმების დინამიკა იყო მე-19-
სუკვე სპარსეთის, —დინამიკა, ომეცა
ხან მოკლე, მაგრამ ყველაზე ძლიერი
და განსაკუთრებით ძლიერი კი—
1196 წელს, რომლის აღიარება არ უნდა
აყოს დაწერილი. გვეფხვის ტყუარისა-
ნი, ხოლო თუ სახეში მივიღებთ იმ
გარეულებას, რომ საქართველოს უმე-
ლეს წინადადებად გავითარებინო და
კულტურული აყვავების ხანის ბოლო
საზღვარში იყო 1206 წელს, რომელ
სუკვე რამდენიმე—ი. სულ 5—6
წლის წინა უსწრესი თამარის გარ-
დაცვალებას, მისინ დაბრუნებით
შეიძლება ითქვას, რომ პანკა არ
შეიძლება დაწერილი იყოს 1206
წლის უგვიანეს.

მეორე რა კარტაჟის ქარტაჟი-
ში გაერთიანდა აქად. ნ. მარის დღე-
ღამეები პოემის სიტყვების წარმოშო-
ბის შესახებ, რომლებიც ბუმბუკა-
მეორის სხვა და სხვა დროს გან-
მარტყვას, და მისივე ახალი კულტურ-
რულ-ისტორიული პირობების, სა-
დაც სხვათა შორის გამოაქვეყნდა
ახალი რუსეთის მამაკდიანობის შე-
სახებ და ცხად პუ. ნ. მარის პიპო-
ტუების უსაფუძვლოება, სხვა და სხვა
საყურადღებო ფაქტების მოყვანის
საშუალებით.

პეტრევილი მეცნიერი, უფრო
უმჯობესა პოემის სიტყვების წარმოშო-
ბის საკითხში იმთა აზრს, რომელ-
მაც „ვეფხისტყაოსნის“ სიტყვებს
მთარსულ აღმოსავლურ აზრად სთვლი-
ან, ანუ უკეთ, იმ აზრს, რომლითაც
პოემის დაბუნა ითვლება ბარამი-
ის ტიპის საბუნებრივ აზრად. ამა-
ვარი აზრი აქვს გამოთქმულია იმ
სტრუქტურის მწერალსაც, რომელსაც
კარტაჟის ეკამათობადა პეტრევი-
მელი აქედანვე იხილავს ნიკო მარის
პოემის წარმოშობის საკითხში, იხ.
N. Marr. Texty i Pos., kniga
XII. Vityaz v Barsovoj koje.
Kul't ženščiny i ryčarstvo v
poeme. Str. II და XI, § 9.

ამაირად პეტრევილი მეცნიერის
მოსხენების შედეგად, მეტი მნიშვნე-
ლობა ეძლევა იმ სიტყვებს, რომელ-
მაც გამოთქმული იყო გვიან კიდევ
19 წლის წინად: „მართალია და რა-
საკვირველია“, გამოხატული ჩვენ, „ყო-
ფილთა გვირგვინი“ ვეფხვის-
ტყუარისა“ ნაწილი წარმოადგენს
იმ დროინდელ საქართველოში, სა-
დაც, როგორც სუყილოვან, აღმო-
საგვრის ხალხებიდან შემოდიოდა
და გვირგვინი უფროდესი ზღაპ-
რები და მოთხრობები ინდოეთისადა
არაბეთის შესახებ, თან ზოგარი-
მოცემები, თან ლიტერატურის სახე-
ლებით იმ დროინდელი სპარსული
ლიტერატურა იყო მიიღეს აღმოსავ-
ლეთის ფანტაზიისა და ოცნების ნამ-
დვილი სალოო: უამრავი მოთხრო-
ბები, ზღაპრული, ანუ რომანტული
შინაარსის, ტარიელისა და ავთან-
დილისებური საგმობი საქებები, რომ-
ლებიც მოწონებული იყო მიიღეს აღ-
მოსავლეთში და ნამეტრად იმ ირან-
ში, და რომლებიც დღეს სისრულით
გვირგვინიდან მიიღეს მოგვლილი ლი-
ტერატურაში, და ოქმა უნდა, გვირ-
გვინიდან და რამდენიმედა ისეთი
გმირული, სოცენობი და საზღაპრო
ქვეყანაში, როგორც უნდა ყოფილიყო
ყო თამარის დროის საქართველოში,
რომლის კულტურული ცხოვრება
მკაფიოდ იყო დაკავშირებული სპარ-
სეთთან. (იხ. ძველი საქართველო,
1 ტომი, ი. ა. აბულაძის რუსთვე-
ლის „ვეფხისტყაოსნი“ გვ. 82 და
შემდეგი).

პეტრევილი მეცნიერის მოხსენე-
ბის უფრო სიტყვობად ადგილად
უნდა ჩაითვალოს იმის აზრით,
რომელი განცხადება იქნა, რომ ვე-
ფხისტყაოსნის აზრად არას შემთხვე-
ვით არ შეიძლება იყოს „ძველი-
მეფი“, ისევე, როგორც იგი არ
შეიძლება იყოს „სპარსული“. ამის
სიხალის ერთი მთავარი ფაქტად მე-
ცნიერის მოქმედის ცნობა, რომ ძველში
ინდოელები მოგვარდებოდნენ არაინ ვა-
ნოყვანილი, რასაც ადგილი ჰქონდა
არა უდრეს მე-12 ე საუკუნის დასა-
სრულობა და მე-13 ე საუკუნის და-
საწყისის.

მეორე მარტო ამით და, თუნდა

სხვა მსგავსი თითო ორი-ცა ცნობე-
ბითაც, ისეთი რთული საკითხის გა-
დაჭრა, როგორც არას ვეფხისტყა-
ოსნის ამის განხილვის დრო, შეუძლე-
ბელია. აგრეთვე შეუძლებელია სა-
დურების საკითხის გამოკვეთა თუნდა
იმის მიხედვით, რომ ამავგვინ სპარსე-
ლები ცუდად არიან მოხსენებული.

ვეფხისტყაოსნის მოთხრობა იმ
სახით, რა სახითაც მის ჩვენამდე მო-
უღწევია ყველაზე უწინ მისაღები
სპარსულად, ანუ ყოველ შემთხვე-
ვაში, არაკის დღი ნაწილია წმინდა
სპარსულია.

სულ რომ არა იყოს რა, ამ ნაწარ-
მოებში პირის პირ დგანან ერთის
მხრით—სომხთა იდეისთვის მებრ-
ძოლი ტარიელ, ავთანდილ, ფრიდონ,
მეორე მხრით მათი მოპირდაპირენი
დღეები და ქალები—უკანასკნელის
დამარცხება პირველთა მიერ მოსა-
წივებს ქათმის ბოროტებ გამოაჯ-
ვინებს, და ავი ფაქტისა პირითაც
გვაუწყებს პოეტი: „ეთილმან სძლია
ბოროტსა, არსება მისი გრძელია“.

საქართველოს ოქროს ეპოქა ნა-
მეტრე ეტანებოდნენ საიდევნიო
ამბებს, რის მიხედვით გახლდათ ჩვე-
ნი წარსულის რაინდული ხასიათი.
ბუმბუკაშია და გილიათობა ძალიან
მოწონებული იყო სახელმწიფოებრი-
ობის შემქმნისათვის ბძოლის დროს,
და ამის მიხედვით იყო ის გარემოება,
რომ ძვირად თუ რომელსამე ერს გა-
მოუწინა სხვა ერზე კულტურული
გაგვიანის ისეთი ძლიერება, როგორ-
ც სპარსეთში საქართველოზე გა-
მოიჩინა: ჩვენის წარსულის ღვიფ-
დარული ხანა და საგმირო ამბები
ამისი აუკარა მიხედვითელია.

როგორც მე უკვე გამოვარკვეე ჩემს
ნაწარმოში, ირანის საიდევნიო ამბე-
ბი, რომლებიც მოთხრობდნენ
მეფიდ მოწოდებული პირების სა-
გმირო საქმეებს, ძალიან მოწონე-
ბული უნდა ყოფილიყო საქართვე-
ლოს ოქროს ეპოქაში, როდესაც უნდა
ლეს წარსულამდე განვითარდა ქარ-
თული განის მწირობა. კარის მწერ-
ლობის ვანის მწირობის კი საუკეთესოდ
შეუწყა ხელი ეთეროვანის თამარის
პიროვნებაში.

მეორე, ყოველ ექვს გარეშე, რო-
გორც ამის პოემის შინაარსის შეს-
წავლელს მოწონებს, ის რომ ჩვენ გვაქვს
საქვე ამ მამაკდიანურ, არაბულ სპარ-
სულ მოთხრობასთან.

ამ უცხო ხელმწიფების შესახებ
მამაკდიანური ამბები უნდა იყოს პო-
ეტისთვის ნაანდერძები—თქმულება
არაბეთისა და ინდოეთის გმირთა შე-
სახებ, წმინდა სპარსული ამბები და
მისთან ჩვეულებრივი ცხოვრების მი-
მდინარეობა, როგორც—ნაგრო-
ზობა, ფაქტისა, გულანშარისა,
ზღვითა სანდოთისა, მულანშარისა
და ფრიდონის გარშემო შემოკრები-
ლი ამბების შესახებ მოთხრობები.

ყველა ეს ყოველ ექვს გარეშე
და სწორედ ამან გვაძლევს ჩვენ გვიქვე,
რომ ვეფხისტყაოსნის ფაქტობა, იმ
სახით, რა სახითაც იგი წარმოად-
გენილია ვეფხისტყაოსანში,—უნდა
იყოს ერთი აღმოსავლური, სა-
ხელდობრ არაბული თქმულებათაგა-
ნი, რომელიც გამოიშვებებულა გა-
მამაკდიანებულ სპარსეთში.

მეორე საკითხი ართულბის ის
გარემოება, რომ ამ უცხო ხელმწიფე-
ბის შესახებ უძველეს ამბებში ერ-
თის მხრით—უნდა იყოს შეტანილი
და ხელთნებული შეკვეთები მით-
თხრობის მთავარი ჩონჩხთან და ამას-
თან განსაცდევრებელი სიმეტრიის
დაწყობილი თვით ავტორის მიერ
სხვადასხვა ნაწილებში, ანუ ზოგირ-
თი ეგრეთ ებრაულები, რომლებიც
ავტორის აგრეთვე მოქმედება სხვა ნა-
წილებიდან—და მეორე მხრით—ქა-
ვების შესახებ თქმულება, რომელიც
წმინდა ქართული ლეგენდის ხასიათს
აქარებს და სპარსულ ამბებს კი სრუ-
ლიად ეუტობება.

იხ. ამის შესახებ ჩვენი ტერმინის
„ქაჯა“-ის და ავტორულ ქაჯების შე-
სახები თქმულების ხასიათის ახსნა.
ამს გამო აკად. ნ. მარის ამბობს:
Связь творения Шоты с грузин-
ской культурной почвой не толь-
ко формальная, языковая, но и
идейная: при том вопросе не о
материальной стороне сюжета,
а об его одухотворении, пере-
воплощении в местные пред-
stellungen и образы. Это набли-
дается даже в подробностях,
напр., как справедливо отметил

Ю. Абуладзе, в описании страны
алых духов. Ю. Абуладзе пишет:
фактическая часть о каджах
должно быть сильно изменена
под влиянием Грузинской леген-
ды. იხ. N. Marr. Грузинская по-
эма Витязь в Барсовый шкуре и
новая культурно-историческая
проблема, стр. 427 და იქვე შე-
ნიშვნა 1 ლი.

ბოლოს და ბოლოს პოემის შინა-
არსის დაახლოებით შეწავლა მოწ-
მობს, რომ ამ ნაწარმოების მთავარი
ჩონჩხად, რომელიც ძველი ზღაპრის
ნაშთს წარმოადგენს, უნდა ცნობილ
ქანს ის აღმოსავლეთის უცხო ხელ-
მწიფების შესახებ ზღაპარა, და ამ
ზღაპარში კი წარმოადგენილია სწორედ
ირანის ბუმბუკაშების მსგავსი გმირები
—ტარიელ, ავთანდილ და ფრიდონ,
რომლებიც მოპირდაპირებიდაც პო-
ემაში გაწოდან ქაჯები და დღეები
და საზნეული მოცემები. ეს ასეა, მა-
გრამ საკითხი კიდევ უფრო რთულ
დგება იმით, რომ, ავტორის პირადი
ერულეობისა და ნაკითხობის გავლე-
ნი, უნდა მომხდარიყო ძირითადი
ცვლილებები ვეფხისტყაოსნის ფაქ-
ტობაში. ამ ნაწარმოებში უკვე აღიშ-
ნულია და პარადირ ნაწილები ნეო-
პლატონური წყარო და აგრეთვე
აფორიზმები და პოეტური ფიგურები,
რომლებიც ამჟღავნებენ და სამბძინს
დაუმრეტელ წყაროდ სთვლიან პოე-
ტის ქმნილების და მასთან წმიდა სა-
ქარისტიანო წყაროდან ამოღებული
ფრაზები.

ყველა ამასთან ყურადღებას იქცევს
ის გარემოება, რომ „ვეფხისტყაო-
სი“, რომელიც ავტორს ტარიელს სარი-
დანის ძე, არის აგრეთვე რუსტემ პა-
ლოტანის სამოციქლო, მაგრამ „ვეფ-
ხი“, რომლის ტყუარისაგან ტარიელს
„კაბა ემისა“, ვეფხისტყაოსნი უკვე
უგვირგვინის მიხედვით განსაზღვრავს.
ყველა ამის მიხედვით, ჩვენ დღეს
კიდევ უფრო დაბრუნებით შეგვი-
ძლია ვთქვათ ის, რაც პოემას შესწა-
ვლის იმ თავითვე გვითქვამს. სახელ-
დობრ:

„თავაწმინდა რომ გვედგას ის უცხო
ხელმწიფების შესახებ ამბები, რომ-
ლებიც პოეტს მოქმედებად გარდაუ-
ქვამს, ჩვენ მსგავსებასაც ვერ ვპოე-
ბით მასში ისეთ დიდებულ ნაწარ-
მოებში, როგორც არის რუსთვე-
ლის „ვეფხისტყაოსნი“: ის იყო
აზნაბ ნათქვამი, ეს კი წყობილი
მაგალიტობა, ის იყო ჩონჩხი, ეს კი
გენის უმადლესი და უმშვენიერესი
ამბობა“.

ამიტომაც საქითხი რუსთველის
მიერ აღებული ამის სადაქობის
შესახებ მეტის მეტად რთულია და
ძნელი და მისი, მეცნიერის მიერ მო-
ტანილი ფაქტების მიხედვით, გადა-
ჭრა, შეუძლებელია.

დაწმინდებით შეიძლება ითქვას,
რომ რუსთველის თავისი ნაწარმოების
სიტყვად აუღია რაღაც უძველესი,
ბარამიანის ტიპის აღმოსავლური სა-
დაც გმირი ზღაპარი, რომელიც სარ-
თო ადგილს აძლევდა მის შემოქმე-
დების ნიჭა და განუსაზღვრელ
გამომომს და ალყვანი, თავისი სა-
კუთარი გენის წყალობით, მხატ-
ვრობის უმადლეს ხარისხამდე. დანამ-
დებლდებით შეიძლება ითქვას ისიც,
რომ ის აღმოსავლეთის მთარსული
ზღაპრული ამბები იყო, და, როგორც
ამაირი, იგი წარმოადგენს მთელს
საგარეო აღმოსავლეთის ფანტაზიის
სინტეზს.

უმეტეს ნაწილად მეცნიერის მიერ
წარმოდგენილი არაუშუქტაცია პოე-
ტის ეპოქისა და პიროვნების შესა-
ხებ, ჩვენის აზრით, მტკიცეა და შე-
უწყობილი.

სრულ ქეშპირტებად მიგვიანია ის,
რომ რაინდობა და ქალის კულტურა,
სახელდობრ—ის მართალია აზრი და
შეხედულება სქესობრივ თანასწორო-
ბაზე, როგორც ვეფხისტყაოსანში,
შელოდ თამარის ეპოქის დასაბა-
თებელია.

სამოყვებით უნდა აღინიშნოს ის
მოვლენა, რომ ვეფხისტყაოსნის სა-
კითხის გაშუქებას ხელი მიჭრა ჩვენმა
ნიქაურმა ისტორიკოსმა ივ. ჯავახი-
შვილმა, რომელიც საუკეთესოდ შეს-
ძლია გაჭარბებული ამ შემდგომი
აზრისა, რომლითაც შოთას მე-14 ე
საუკუნის ავტორებდნენ.
მაღლიერმა საზოგადოებამ უფე-
ტაშის ცემით დააჯილდოვა პეტრე-
ვილი მეცნიერი.
იუსტინე აბულაძე.

პარტიული სსოპრება

სიჩაქულიარულათ.
ყველა სამაზრო და ხალკო კომი-
ტეტებს, ყველა პოლიტგანათლების
ორგანიზებს.

1. ს. კ. კ. ც. კ. წინადადება გ-
ძლიერ თქვენ მიმდინარე ზავულს
ხანებში მიიღეთ ზომები სამკითხე-
ლოების აღდგენა—შექმნისათვის, რომ-
მელიც დასაყრდნობ პუნქტად უნდა
იქნეს მიჩნეული კომინიპისა და სო-
ფლის მეურნეობის სამარაგანდობი.

2. არ გაგვიტაცოთ სამკითხელოე-
ბის რიცხვის გაზარდების სურვილმა,
მიმდინარე 1922 23 წელში, სამკით-
ხელოები უნდა გაიხსნას მარტის უ-
თავის პუნქტებში იმ მხნით, რომ
სამკითხელოებმა შეუწყვიტოთ და
ნორმალურად იარსებოს.

3. ახლად მოსაწყობ და უკვე არ-
სებულ სამკითხელოებს თუ მკითხა
ერთი პარტიული მუშაკი მიუჩინეთ
მუშაობა მათზე.

4. მიიღეთ სასწრაფო ზომები სამ-
კითხელოების ფინანსურათ უზ-
რუნველყოფისათვის რისთვისაც სპეც-
იური შემდეგ ზომებისთვის მი-
მართება:

ა) მიიღეთ სამკითხელოების ფინან-
სური დახმარება ადგილობრივი მხ-
რის აღმკომის სახსარდნად, დაე-
გვიოს აგრეთვე კომპარტივებს
რომ მათაც გაუწიონ აგრეთვე დახ-
მარება; ყოველდღე ეს იმ პარტიით
უნდა მოხდეს, რომ ხელმძღვანე-
ლის რელი აუცილებლად პარ-
ტიისა და პოლიტ განათლების ხელში
დარჩეს.

ბ) მიიღეთ დაუყოვნებლივ სამ-
კითხელოებს, სოფლის კულტურები, სა-
ხალხო სახლები, ახალი მთავი ორგა-
ნიზაციები და დაწესებულებები (კო-
მუნისტური და მიწვე განყოფილე-
ბები).

5. მოაწყვეთ სამკითხელოებთან
კულტურული და ინდუიუალური
ხელის მოწერი გაზეთ—„მისი მე-
შაზე“, „კომუნისტზე“ და სხვა სამ-
კითხელოებში.

6. სამკითხელოებმა წესით გაიხა-
ლონ: ხმა მალა წაკითხვა „მისი
მეშაზე“, პოლიტიკური სასოფლო სა-
მეურნეო წარგანებისა, აგრეთვე წა-
კითხვა და გარჩევა მთარსობის
მიერ გამოცემულ ლეტურებისა და
სხვა.

7. სამკითხელოებში სამუშაო შე-
გორებით ადგილობრივი ძალები
კომინიკების, სამოწოდმქმელო გან-
ყოფილების, პოლიტგანათლების ახ-
კომპარტივის, ქალთა განყოფილებე-
ბის და სხვა.

8. ყოველდღე ამის შესრულების
ვაითამ ცირკულარის მიღებდნად
გინიშავთ ერთ თვეს. მიღებულ ზო-
მების შესახებ დაუყოვნებლივ აცნო-
ბეთ ციკას საავტაციო-სამარაგან-
დო განყოფილებას.

ც. კ. მიღებანი ოკუჯავა.
საავტაციო სამარაგანდო განყ-
ვამე ა. ყვარიაძე.

პროვინციული

დ. სალხინო.
1922 წ. 4 ივნისს სალხინოს შრო-
მის ერთიანი სკოლის დარბაზში გაი-
მართა წარმოდგენა დამწეულთა სა-
სარგებლოდ. წარმოდგენის დაწყებამ-
დე მომენტის შესახებ მოხსენებით
გამოვიდა კომპარტივის საავტაციო
სამარაგანდო განყ. გამეგ ათანასე
კოპია.

დაბა სალხინოში არის შემდგარი
13 მისიდან დამწეულთა დამწმრე
კარიონული კომიტეტი, რომლის გან-
კარგულებაში არის დამწეული და-
სი. თავის არსებობის ხანაში შესძლო
კომიტეტმა წარმოდგენების საშუაე-
ლი.

მთავრობის მოქმედება და განაგრძელება

დამანება № 60.
ამიერ კავკასიის ნოცილობიტურ საბ-
კითა კავკასიის ნოცილობიტურ საბ-
რობის სახალხო კომისიის განცხადება 1922
წ. 15 ივნისიდან.
1. თამაქის გატანა საბჭოთა რეს-
პუბლიკების საზღვრებიდან აკრძალე-
ლია გარდა ხელშეკრულებათა შეს-
რულების იმ შემთხვევებისა, რომელ-
შიც დამტკიცებულია ამ.კავ. სოც.
საბჭ. რესპუბლიკების საგარეო ვე-
რობის სახალხო კომისიის მიერ.
საგარეო ვეკრობის სახალხო კო-
მისიის მოადგილე—გაჯენსკი.
საქმეთა მმართველი—გორაკოვი.

პარტიული

— ორშაბათს, 19 ივნისს საღამოს
5 საათზე პროფკავშირების პარტი-
დარბაზში შესდგება განათლებისა და
ხელოვნების უზრუნველყოფის ყვე-
ლა კომინისტ წევრების საერთო კრე-
ბა, რაიც უწყება ყველა პარტიულ ამ-
ხანაგებს, რომელთა დასწრებად აუცი-
ლებლად სავალდებულოა. (ამხ. უნდა
გამოცხადდენ პარტიული მილიტებინა).

— საქ. კომ. პარტიის თბილისის
ორგანიზაციის მე-2 რაიონული კო-
მიტეტი წინადადებას აძლევს ქვემო
დასახელებულ ამხანაგებს გამოცხად-
ბათს 19 ივნისს მე-2 რაიონული კო-
მიტეტის აღმრიცხველ საინფორმაციო
განყოფილებაში: 1) არაკლდევი ივა-
ნი, 2) არტამონოვი, 3) ბაბტიაროვი
სერგი, 4) ბეკტოვი გაბრიელ,
ვედეროვი ვასილ, 6) გრიგორაშვილ
პავლე, 7) ჯანიბახიველი ალექსი,
ისაყვი, 9) ივანიშვილი, 10) კორე-
ნოვი მარკო, 11) კორკელიძე პრიკო-
ფი, 12) კრივიშვილი ივანი, 13) ლ-
გვანი ბაგრატი, 14) ლევადა სანდუ-
15) ნამარ მაქსიმე, 16) ნოსტოვი ი-
სებ, 17) მატონიანი ც, 18) მხატ-
რანი, 19) ოგანესოვი ნიკოლოზ, 20)
პოლიაკოვი ე, 21) სავაროვი სერგ-
მერ, 24) სოხაძე სვიმონ, 25) ტრე-
შვილი ბაგრატი, 26) ხაჩატუროვი ნე-
სეს, 27) რუსტუნი რუდოლფ, 28) წ-
წუნავა ილია.

აღმრიცხველი საინფორმაციო განყო-
ფილება.

სამრეაქციო კოლმემა

გაუმტურებული დედა სარა ფირანის ახული, რძალი სერაფიმა ივა-
ნეს ახული და ძმა ვალერიანე აუწყებენ ნოთსაგებს, მეგობრებს და
ნაცნობებს, რომ ამა წლის 15 ივნისს ღამის 2 საათზე გარდაიცვალა
მათთვის ძვირფასი და საყვარელი

ანტონ ნიკოლოზი კი ქილაშვილი

გაიცენება დიდების ეკლესიაში საკუთარი ბინიდან (ელისაბედის ქუ-
ჩა, № 37). 18 ივნისს დილის 10 საათზე. პანაშვიდი ყოველ დღე
საღამოს 7 საათზე.

დაღონებული ამხანაგები მამე გულის ტკივილით აცნობენ ყვე- ლა ამხანაგ მეგობრებს იფიითი, სა. ვარელი და ძვირფასი ამხა- ნაგის

აღმონებული ამხანაგები მამე გულის ტკივილით აცნობენ ყვე-
ლა ამხანაგ მეგობრებს იფიითი, სა. ვარელი და ძვირფასი ამხა-
ნაგის

გაუათის ტრასტი

საქიროთა კონტრაგენტი გაუათის გასაგრელებლად თელავში, ქა-
თურაში, ბორჯომში და მის რაიონებში.
(5-4)

გაუათის ტრასტი

თბილისი, გოლოვინის პროსპ. № 24.
გაიხსნა კიოსკები რკინის გზის შემდეგ სადგურებზე:
თბილისი, მისაბიფი, შორაპანი, შესტაფონი, სამტრედია, ახანა-
ახანდ-ხენკა, ქუთაისი, ფოთი, ბათუმი.
სწარმოებს გაყიდვა: ადგილობრივ და სატატო ქალაქების გაზეთები
და უფრანდლებს, ლიტერატურულ წიგნებს, საკანცელარო და საწე-
ნივთებს.

ამ დღეებში გაიხსნება კიოსკები აზერბეიჯანსა და სომხეთში.
მთავარი კანტორა იღებს გასაგრელებლად ყოველგვარ გამოცემას.

ამიერ-კავკასიის ს. ს. რ. რკინის გზათა

სამმართველო

ამით აცხადებს, რომ თანახმა ოლქის განკარგულებისა, ამა თბიბთავი
20-დან სხვ. კომინიკაციებს, საბჭოთა და ცერო და დაწესებულებებს, ორგანი-
ზაციებს, კომპარტივებს და სხვა, გამაჩიკლის დამწეულად, ყოველგვარ
რკინის გზათა ხედილი ხარკი გადახდებთა ნაღდ ფულად, ან იმისთანა ჩე-
კებით, რომელთა უზრუნველყოფად რკინის გზათა სალოაროში წინადვე იქ-
ნება შემოტანილი საკაპირი ფული.

აცხადებს რა ამას, რკინის გზათა სამმართველო სთხოვს ყველა დაწე-
სებულებას, რომელსაც აქვს მიღებული ჩიკის წიგნაკები, დროზე შემოტრ-
ნოს სალოაროში ამ წიგნაკების უზრუნველყოფად ხედილი ფული, რათა 20
თბიბთავის შემდეგ შეეძლოთ ჩიკების სარგებლობა, რადგან, თბიბთავის
20-დან რკინის გზა ტვირთის ნისიად აღარ ზიდავს და ჩიკების წიგნაკები
რომელთ